

ВВОЖДАНІЕ.

« Славенскыѣ народы занимають по-много мѣсто на земята, нежели въ исторіята. »

(Гердеръ.)

Народътъ, който нѣкогажъ живѣялъ оттатакъ Уралскыѣ горы, по край Каспійското море, и който послѣ преминялъ въ земята на Русскыѣ подъ името *Българи*, — представя една отъ най-забѣлжителныѣ, но и най-сметены задачи въ исторіята на старо-славенскыя мѣръ.

Отъ тѣзи исторіи ный знаймы, че двѣ вѣтви отъ българскыя народъ най-много са прославили въ срѣднитѣ вѣкове: едната ѣ живѣла край Волга, а другата край Дунава, въ земята на Дакыѣ и Мизыѣ, съ които са и слѣла за всегда. Отъ тѣхъ първата са изгуби тѣй, щото за нейното сѣществованіе ный едвамъ знаймы нѣщо отъ чужды писатели, а втората и днесъ ѣще съставя главната часть отъ народонаселѣніето на Европейска Турція, именно въ днешна България, Тракия, Македонія и Албанія.

Происхожденіето, сродството и образованіето на тѣзи двѣ славенскы вѣтви, какъто и на самото славенско племе, сѣ любопытны исторически въпросы, съ които мнозина сѣ са занимавали, но и до сега оставать полурѣшены, да не кажемъ ѣще нерѣшены. Причинныѣ на мѣкотитѣ, които истори-